EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Cultura | Laura Coletas | Actualitzat el 04/10/2015 a les 01:44

iMe... un futur no tan llunyà

CULTURA-TEATRE. Ens movem en un mÃ³n cada cop mÃ©s digitalitzat. Hem aprÃ¨s a viure i a conviure amb els aparells electrÃ²nics, fins al punt que s'ha anat creant una dependÃ¨ncia i una necessitat d'estar permanentment interconnectats.
iMe és una comèdia impregnada de tocs d'humor, però que a la vegada ens fa reflexionar sobre els camins per on ens està portant l'avanç de la tecnologia. Roc Esquius n'és el director de l'obra, alhora que actor.

iMe ens parla sobre una hipotètica societat futura, on les aplicacions i la tecnologia controlen i dominen la vida i la rutina dels seus individus. Els ciutadans es comuniquen i es relacionen tan sols a través de la xarxa. En concret, els actors usen una aplicació anomenada iMe, una eina que els ha facilitat l'existència en molts aspectes (comoditat, immediatesa...), però que al mateix temps els ha abocat a una vida completament solitària, allunyada de qualsevol contacte humà.

Els protagonistes d'aquest relat són tres companys de pis que s'han d'enfrontar a una desconnexió total del sistema i han d'aprendre a sobreviure en una societat "humanitzada". En aquest context, es troben absolutament perduts i es crea una sensació de incomoditat, de por, de desolació... Han d'aprendre a viure sense aparells.

L'aturada tecnològica els acaba portant al contacte físic, a la comunicació verbal i visual, a una nova manera de relacionar-se. Els portarà a experimentar tot tipus de sentiments i emocions i els endinsarà en un món completament desconegut per a ells. Un món ple de temors, desconfiances, on res queda registrat ni escrit, on "les paraules se les emporta el vent".

Quatre actors de la jove companyia DARA, Mireia Pàmies, Núria Deulofeu, Isidre Montserrat i el mateix Roc Esquius han aconseguit, amb una escenografia senzilla però amb una magnífica actuació, omplir la platea jove del Teatre Conservatori.

El públic assistent, majoritàriament adolescent, va respondre amb un calorós aplaudiment al final de l'obra, i va poder gaudir d'una trobada amb els mateixos actors a la sortida del teatre.